

Madsen-Nygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Nygdal: Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Steffensen) mente, at der kunde gøres Krav paa, at jeg og det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) burde give Svar paa, hvad der skulde gøres ved den Fæstning, der nu ligger der. Jeg har Grund til at vente, at det er det høje Ting vel bekendt, hvilket Svar jeg vil give paa dette Spørgsmaal. Jeg tror, at jeg i saa Henseende har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt. Jeg ved meget godt, at Fæstningen ligger der, og det vide vi alle sammen; men naar det ærede Medlem søjede til, at den ligger der, „takket være de Herrers Politik“ eller „takket være de Herrers Politik, ligger den der som Provisoriets Værk“, saa forstaar jeg ikke dette Sprog. Det ærede Medlem udtalte sig i Retning af at være meget imødekommende og forsonlig stemt, men det forekommer mig, at dette Sprog ikke passer med Imødekommenhed og Forsonlighed. Jeg ved ikke rettere, end at jeg har den samme Ret som det ærede Medlem til efter min Overbevisning at gøre mit Ja eller mit Nej gældende over for en hvilken som helst Sag, der forelægges her i dette Ting, og jeg ved ikke rettere, end at der kræves baade dette Tings og det andet Tings Ja sammen med Regeringens, for at noget skal blive Lov og Ret her i Landet. Jeg skal søje til, at hvad man udfører her i dette Land, uden at have alle Lovgivningsmagts Faktoreres Ja dertil, ikke er et Udslag af Ret, men et Udslag af Magt. Det ærede Medlem vil erkende, at der er en himmelvid Forskel paa det, at Fæstningen ligger der, og paa, at vi have godkendt den. At den ligger der, saaledes som det nu er Tilfældet, synes mig ikke at være Udtrykket for en Lovgivningsakt; men efter at den er godkendt af rette vedkommende, er Forholdet et ganske andet. Jeg tror ikke, at der kan ventes Velsignelse for dette Folk ved at godkende, hvad der er fset ved Lovbrud, imod Loven. Med Hensyn til det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvad jeg for mit Vedkommende vil gøre ved Fæstningen, skal jeg henvise til en Udtalelse, jeg kom med i Fjor ved Finanslovens 2den Behandling. Da sagde jeg blandt andet følgende: Med Provisoriet saas der en ond Sæd, som vil bære bitter Frugt for

lange Tider, og det gælder om for os alle sammen, saa fremt vi ville imødesee lykkelige Tilstande for vort Folk, at komme ind paa at udslette disse Spor saa meget som muligt, og da Fæstningen er det største Spor, det stærkeste og det dybeste Spor af Provisoriet, er Stillingen over for Fæstningen efter min Overbevisning og i god Samklang med Fædrenes Ord: „Med Lov skal man Land bygge“, den: Bort med denne Fæstning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) Ordet.

Oct. Hansen: Det forekommer mig ganske urimeligt, at et saa stort Spørgsmaal som det militære, Forsvarsspørgsmaalet, som jo har vist sig at kræve en meget stor Del af vore aarlige Indtægter, ikke skulde være et politisk Spørgsmaal. Naturligvis er det og fremfor noget andet et politisk Spørgsmaal. Derimod skulde det ikke gøres til et partipolitisk Spørgsmaal, til et Spørgsmaal, hvorpaa Partierne stille sig op over for hinanden. Den, der har den Anstufelse, at vi bør ore alt, hvad vi paa nogen Maade kunne, for Forsvarsvæsenet, har Lov til at se paa Sagen fra den Side, og vi andre til at se den fra vor Side. Men hvad vi beklage os over, er det, at fordi de Herrer have en vis Opfattelse, have de villet føre den igennem, uagtet de ere i Mindretal, og have tvunget os andre og taget vore Penge til at gøre noget for, som Rigsdagen ikke har villet være med til. Det er det, der har bragt Bitterhed ind i Sagen, og det er det, jeg siger er uhørt; det har man ikke set i noget Land.

Det, der har foranlediget mig til at tage Ordet, er, at det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) gerne vilde have et godt praktisk Raad. Hvis det er til hans eget Brug, skal jeg gerne give ham et godt praktisk Raad og gøre det ganske gratis oven i Købet — mine Modstandere her i denne Sag have ikke bedt om mit Raad, og de ville maaste undskyldte, at jeg alene henvender mig til det ærede 2det Medlem for 11te Kreds. Jeg vil saa give ham dette gode Raad: Naar man staar i en Kamp — nu ere vi jo inde paa det militære — i en politisk Kamp, saa skal den ene Halvdel af Hæren lade være at løbe over til Fjenden og hjælpe den. Naar man fastholder det i Politikken, saa naar man et Resultat, men ikke naar man gaar hen og gaar paa Akkord med Modstanderne.